

Mediji in informacije

Sodišče Evropske unije
SPOROČILO ZA MEDIJE ŠT. 11/16

Luxembourg, 4. februar 2016

Sodba v združenih zadevah C-659/13 C & J Clark International Ltd/The Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs in C-34/14 Puma SE/Hauptzollamt Nürnberg

Uredba o uvedbi protidampinške dajatve na uvoz določene obutve iz usnja s poreklom iz Kitajske in Vietnama v Evropsko unijo je delno neveljavna

Svet in Komisija pri sprejetju uredbe nista spoštovala nekaterih postopkovnih pravil

Svet Evropske unije je 5. oktobra 2006 sprejel uredbo¹ o uvedbi protidampinške dajatve na določeno obutev iz usnja, uvoženo v Evropsko unijo iz Kitajske in Vietnama. Stopnja protidampinške dajatve je bila za obutev, ki jo proizvajajo družbe s sedežem na Kitajskem, določena na 16,5 % (razen za družbo Golden Step, za katero je bila protidampinška dajatev določena na 9,7 %), za obutev, ki jo proizvajajo družbe s sedežem v Vietnamu, pa na 10 %.

Britanska družba Clark, ki se ukvarja s proizvodnjo in prodajo na drobno obutve, je leta 2010 in 2012 pri davčni in carinski upravi Združenega kraljestva vložila zahtevek za vračilo protidampinške dajatve, ki jo je plačala za uvoz obutve v Unijo v obdobju med 1. julijem 2007 in 31. avgustom 2010. Zadevni znesek je znašal približno 60 milijonov EUR. Družba se je v obrazložitvi zahtevka sklicevala na neveljavnost uredbe o uvedbi protidampinške dajatve. Družba Clark je po zavrnitvi zahtevka vložila tožbo pri First-tier Tribunal (Tax chamber) (prvostopenjsko sodišče - davčni oddelek).

Družba Puma – nemško podjetje, ki se ukvarja s športnimi izdelki – je leta 2011 in 2012 pri glavnem carinskem uradu v Nürnbergu (Nemčija) zahtevala vračilo protidampinške dajatve za uvoz enakih proizvodov, pri čemer se je prav tako sklicevala na neveljavnost uredbe. Zadevni znesek je znašal 5,1 milijona EUR. Ker je bil njen zahtevek zavrnjen, je družba vložila tožbo pri Finanzgericht München (finančno sodišče v Münchnu).

Ker obe sodišči dvomita o veljavnosti uredbe, sta zato sklenili, da zadevi predložita Sodišču v predhodno odločanje.

V današnji sodbi Sodišče meni, da je uredba o uvedbi protidampinške dajatve na uvoz določene obutve s poreklom iz Kitajske in Vietnama delno neveljavna.

Sodišče najprej opozarja, da lahko Komisija v primerih, ko gre za veliko število gospodarskih subjektov, ki so v protidampinški preiskavi, odloči, da to preiskavo omeji na smiselno število strank, tako da uporabi vzorce proizvajalcev izvoznikov, ki so statistično reprezentativni.

Dalje navaja, da pravo Unije določa temeljno pravilo, v skladu s katerim določitev normalne vrednosti proizvoda, ki je ena izmed bistvenih faz, ki omogoča ugotovitev obstoja dampinga, načeloma temelji na cenah, ki jih neodvisne stranke plačujejo v običajnem poteku trgovanja v državah izvoznicah.

V primeru uvoza, med drugim, iz Kitajske, Vietnama in držav, ki nimajo tržnega gospodarstva, ki so bile na dan uvedbe protidampinške preiskave članice Svetovne trgovinske organizacije (STO), se normalna vrednost določi v skladu s temeljnim pravilom, če se na podlagi analize utemeljenih zahtev, ki jih je vložil en ali več proizvajalec s sedežem v tej državi in je v preiskavi, izkaže, da za

¹ Uredba Sveta (ES) št. 1472/2006 z dne 5. oktobra 2006 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve in o dokončnem pobiranju začasne dajatve, uvedene na uvoz določene obutve z zgornjim delom iz usnja s poreklom iz Ljudske republike Kitajske in Vietnama (UL L 275, str. 1).

tega oziroma te proizvajalce prevladujejo razmere tržnega gospodarstva. To pravilo proizvajalcem, za katere veljajo razmere tržnega gospodarstva, ki so nastale v zadevnih državah, omogoča, da se njihov položaj obravnava individualno, ne pa glede na položaj celotne države, v katerih imajo sedež.

Nazadnje Sodišče opozarja, da se morata Svet in Komisija izreči o vseh zahtevah za odobritev tržnogospodarske obravnave, ki jih vloži kateri koli proizvajalec, tudi če je uporabljena tehnika vzorčenja.

V obravnavanem primeru Sodišče ugotavlja, da **se Svet in Komisija nista izrekla o zahtevah za odobritev tržnogospodarske obravnave, ki so jih vložili kitajski in vietnamski proizvajalci izvozniki, ki niso bili zajeti v vzorec, ter zato uredbo razglasilo za neveljavno** v tem delu.

Sodišče tudi poudarja, da morata Svet in Komisija načeloma v uredbi o uvedbi protidampinških dajatev natančno določiti znesek dajatve za vsakega zadevnega proizvajalca izvoznika, razen če taka individualna obravnava ni izvedljiva. V primeru držav, ki nimajo tržnega gospodarstva, se taka uredba kljub temu omejuje na to, da se znesek naložene dajatve določi na ravni zadevne države dobaviteljice. Instituciji morata individualno protidampinško dajatev vseeno izračunati za proizvajalce izvoznike s sedežem v državi, ki nima tržnega gospodarstva, ki na podlagi utemeljenih zahtev izkažejo, da izpolnjujejo merila za individualno obravnavo.

V tem okviru Sodišče meni, da morata Svet in Komisija načeloma preučiti zahteve za individualno obravnavo, ki so bile nanju naslovljene, in se o teh zahtevah izreči, tudi če je uporabljena tehnika vzorčenja.

V obravnavanem primeru Sodišče ugotavlja, da **se Svet in Komisija nista izrekla o zahtevah za individualno obravnavo, ki so jih vložili kitajski in vietnamski proizvajalci izvozniki, ki niso bili zajeti z vzorcem, ter zato uredbo razglasilo za neveljavno** v tem delu.

OPOZORILO: S predlogom za sprejetje predhodne odločbe lahko sodišča držav članic v zvezi s sporom, o katerem odločajo, Sodišču predložijo vprašanja o razlagi prava Unije ali veljavnosti aktov Unije. Sodišče ne odloči o nacionalnem sporu. Zadevo reši nacionalno sodišče v skladu z odločbo Sodišča. Ta odločba je enako zavezujoča za druga nacionalna sodišča, ki obravnavajo podoben problem.

Neuradni dokument za medije, ki Sodišča ne zavezuje.

[Celotno besedilo](#) sodbe je objavljeno na spletnem mestu CURIA na dan razglasitve.

Kontaktna oseba: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793